

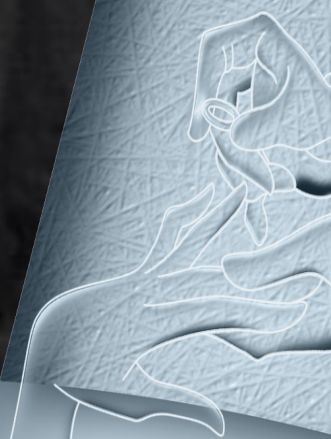
NUMĂRUL

159

Grăunte *de muștar*

Împărăția cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care l-a luat un om și l-a semănat în țărina sa. Grăuntele acesta, într-adevăr, este cea mai mică dintre toate semintele, dar, după ce a crescut, este mai mare decât zarzavaturile și se face un copac, așa că păsările cerului vin și își fac cuiburi în ramurile lui.
[Matei 13.31,32]

Un dialog posibil...

- "Alo! Bună, Costel. Ce mai faci, omule?"
- Bună ziua, nea'Vali, păi tocmai mă însor!
- Aaaa, așa, așa, uitasem, măi omule... păi, să fie-ntr-un ceas bun!
- Da'care-i problema, nea'Vali?"
- Aaa... aaa... păi sunt undeva la lucru și aș fi vrut să-mi aducă cineva generatorul de curent... da lasă, nu-i nicio problemă, poate-mi vine vreo idee... Lasă, lasă, încă odată: "să fie într-un ceas bun!"
- "Stai puțin, nea'Vali, rezolv eu: dar trebuie să mai aștepți cam patruzeci, patruș'cinci de minute. Ai sunat într-un moment bun. Tocmai am rostit legămintele, și după rugăciunea lui domn'Costel îmi sărut mireasa, fac ceva poze, pe urmă pot să mă scuz pentru un ceas și vin să vă servesc!"
- Hai, mă, omule, lasă că poate găsesc totuși o altă

variantă."

- Nea'Vali, hai să n-o mai lungim atâta! Am zis că vin, vin! Să vă aduc când vin la d-voastră și o sticlă de suc și ceva de mâncare?"

Ăsta-i Costel Ștefan, prietenul pe care-l cunosc, pe care-l prețuiesc și pe care mă bizui de atâția ani. Cine și l-a făcut de prieten este un om binecuvântat. Știu asta frații din Holboca, o știu și cei din grupul de casă, și cei din grupurile de slujire, o știu toți cei care-l au pe lista lor de prieteni, toți cei sluiți de el: cu eleganță și discreție.

Cât despre tine, Oana, ești binecuvântată cu un om de casă, cu un soț bun, care pune mai presus de orice familia, cu toate valorile ei. Să fii "aripa" lui cea

credincioasă, ca împreună să zburăți spre înălțimile gloriei Împărăției cerești. Dragostea Domnului nostru scump să vă fie cununa împărătească de acum și-n veci de veci!

Te iubim, Costel, te iubim și pe tine, Oana, că-l iubești pe Costel, dar și pentru ceea ce ești tu.

Fiți binecuvântați!

Frățiorul meu drag

Costel a apărut în viața mea așa... cu mare vâlvă!!!!

Prima amintire pe care o am este de la 3 ani. El avea aproape un an și mama îl alăpta. Mă uitam curioasă și aveam o mare dilemă în suflet: de ce mama nu mă ține și pe mine așa? Așa este el, nu trece neobservat.

Am împărțit cu el toate amintirile: vacanțele la Bunelu', la mătușile și unchiul noștri, care nu știau cum să ne mai alinte și ce să ne ofere mai special (așa am avut parte de amintiri plăcute), când mergeam vara la Brăila cu vaporul (de acolo bunicul ne cumpăra uniforme și rechizitele pentru școală), ieșirile pe faleză, la cofetărie... și toate acestea aseasonate cu picanteriile lui Costel. El era aventura...

Peste ani, am ajuns împreună în Iași și am trăit împreună aventura vieții de adult. În acești ani, am fost binecuvântată din plin de dragostea lui, protecția, credința, puterea de a rămâne vesel peste circumstanțele mai puțin plăcute.

Cuvintele chiar nu pot umple ceea ce simt și vreau să îi spun ca semn de bucurie și recunoștință...

Mă bucur din toată inima de tine, Oana, ca dar trimis de

Dana Ștefan

Domnul Isus să îi umple inima de bucurie lui Costel!!! Ne-ai fost trimisă ca un mare dar, să îl știm pe Costel în siguranță, iubit și protejat de tine!

Fii binecuvântat, frățiorul meu drag, cu bucurii și putere de a pune în scenă povestea voastră de iubire, așa cum a gândit-o Domnul Isus pentru voi!

Cu iubire, Dana

O echipă!

Marius si Diana Clim

În opinia mea, cel mai frumos sport dintre toate este voleiul. Am să explic în cele ce urmează motivele care stau la baza acestei păreri. În primul rând, este un joc *soft* – nu este necesar contactul cu adversarul, nu presupune brutalitate sau mișcări interpretabile, loviri și răniri așa-zis involuntare. De asemenea, este un sport care presupune concentrare și atenție și, un lucru foarte frumos, nu se câștigă prin forță, ci, mai ales, prin “minte”. Totul ține de strategia de a-ți citi și cunoaște adversarul, precum și de a intuit următoarele lui mișcări. Nu în ultimul rând, cunoașterea tehnicilor și strategiilor de joc sunt factori decisivi care influențează totul – este atât de important să nu te pripești, ci să rămâi la ceea ce ți se spune, dat fiind că cel ce privește din afara terenului are ochiul format și avizat pentru a te ajuta să ieși din orice capcană.

Însă ceea ce mă face să iubesc cu adevărat voleiul este faptul că este un sport de echipă! Privind în urmă, îmi dau seama că, practicându-l, înveți, dincolo de ridicări, atacuri, preluări, cum să fii membru al unei echipe. Fie în postura de jucător sau de căpitan, cerințele necesare victoriei sunt aceleași. A fi parte din echipă este o experiență fascinantă și plină de provocări, cu momente de glorie, dar și clipe de eșec care îți pun la încercare întreaga ființă.

Jucând, înveți să îți recunoști greșelile, dar și să le îngădui pe cele ale colegilor tăi. Îți dai seama că oricând poți greși, în ciuda multelor antrenamente și mișcărilor repetitive, iar greșelile celui alt nu ți se mai par atât de inacceptabile. În ceea ce privește acest capitol, lecțiile sunt multe și diverse, însă ceea ce am învățat este că o greșeală a unei singure persoane afectează întreaga echipă. De aceea, este datoria fiecăruia să își dea silințele pentru a contribui cu tot ce are mai bun, spre binele echipei. În plus, greșelile nu apar din senin, ci apar cu precădere după o perioadă de absență de la antrenamente. Renunțând la a juca alături de ceilalți, lipsind de la indicațiile prețioase ale antrenorului, neexersând mișcărilor și mai ales nefiind familiarizat cu modul de a juca al fiecărui coechipier, nu ai șanse de a aduce o contribuție pozitivă în echipă.

Dar, dincolo de greșeli, cât de mult contează încurajarea! Motivarea și energizarea echipei stă în primul rând în sarcina antrenorului, iar acest lucru nu este întâmplător: el cunoaște pe fiecare jucător în parte, îi știe temperamentul, punctele slabe, mișcărilor nesigure, însă în același timp cunoaște și apreciază cel mai mult potențialul și punctele lui tari! De aceea, antrenorul este cel care poate motiva o echipă, prin încurajare și prin cultivarea spiritului de echipă.

Și ce rol important îl are fiecare jucător în parte pentru îmbărbătare! Prin îngăduință și răbdare în momente dificile, prin bucurie și exaltare în clipe de victorie, fiecare poate să aducă revigorare și avânt, prietenie și căldură – lucruri care fac diferența dintre o echipă adevărată și o adunătură de oameni talentați care joacă pentru victorie! Astfel, orice strângere de mână, orice felicitare, orice chiot de bucurie își

are rolul său în zidirea și unitatea unei echipe!

De ce am ales să vă împărtășesc aceste lucruri astăzi, când voi, Costel și Oana, roștiți legămintele înaintea lui Dumnezeu? Pentru că știu cât iubește Oana voleiul (de câte ori nu ne-am bucurat împreună la un meci bun!) și pentru că, în opinia mea, familia este o echipă!

În această zi memorabilă, vă doresc să nu ratați nici o discuție cu Marele Antrenor care vă învață în fiecare zi, vă cunoaște îndeaproape și are înțelepciunea și experiența necesare pentru a trăi o frumoasă viață de echipă. Fie ca să respectați instrucțiunile Sale și în același timp să priviți cu mare atenție unul la mișcărilor celui alt, pentru ca unitatea echipei voastre să fie desăvârșită! Fie ca să participați cu toată inima la antrenamente împreună cu marea echipă aflată sub supravegherea Lui, exersând îngăduința și bucuria, încurajând și contribuind cu tot ce aveți mai bun pentru un „joc” victorios! Aș vrea să nu vă doriți niciodată să stați pe margine, ci prin exersarea mușchilor și în permanentă relație unul cu celălalt și cu întreaga echipă, să participați activ la joc, cu efort și perseverență!

Iar în loc de concluzie, vă doresc să savurați din plin frumusețea jocului, pentru a vă bucura atât în timpul marii competiții, cât și la final, când veți primi marele trofeu!

Urări de la cea de a doua familie

Nicu si Cristina Bagiu

Am cunoscut-o pe Oana acum mai bine de 5 ani, când a pășit timid în Biserica noastră de casă și a adus atâta prospețime și bucurie printre noi. Am început încet, încet să o cunoaștem pe tânăra frumoasă, timidă, cu ochi adânci și zâmbet cald, gata oricând să dea o mână de ajutor acolo unde era nevoie. Plină de sensibilitate și empatie, sufletul ei sensibil vibra adânc la sondarea Scripturii, căutând să cunoască cât mai mult din Cel ce a cucerit-o pe deplin cu dragostea Sa.

Mi-a plăcut întodeauna seriozitatea cu care se apleca în studierea Cuvântului, documentându-se meticolos pentru temele pe care le studiam la grup, din diferite surse ce ne ajutau să înțelegem mai profund textul. S-a apropiat de noi și încet, încet am devenit a doua familie pentru ea.

Nu vă pot spune ce greu ne este fără ea, ce gol a lăsat în urma ei...

În sufletul ei mare și cald am încăput toți și ne-am bucurat din plin de dragostea cu care ne-a îmbrățișat.

Dar Oana nu este numai frumusețe și sensibilitate. Mai este o fată bine organizată, căreia rareori îi scapă vreun detaliu, care știe să prevadă nevoile celor de lângă ea și să sară în ajutor cu soluția. Ne-a fost de foarte mare ajutor în tot ceea ce presupunea organizarea de ieșiri cu grupul sau evenimente deosebite, fiind un

foarte bun organizator.

Suntem siguri că va fi o soție nemaipomenită pentru Costel, un ajutor potrivit cum numai Domnul îi putea dăruia, plină de sensibilitate și delicatețe, înțelepciune și dăruire.

Domnul să reverse peste voi toate binecuvântările Sale și să împletească în trei firul poveștii voastre de dragoste, învățându-vă să trăiți fiecare clipă pentru zidirea celui alt, renunțând la sine și împreună slujind cu dedicare Împărăției Lui.

Bucurându-ne de bucuria voastră, vă îmbrățișăm cu toată dragostea, fam. Bagiu.

The “Z” sisters

Eliza Zbângu

Oana, Oana, Oana ... Ce să zic despre Oana?

Eu și Oana avem o întreagă istorie împreună. Fiind doar un singur an diferență între noi, am prins toate etapele din viața ei.

Fiind amândouă brunete, slăbuțe și mai tot timpul împreună, toată lumea ne confunda și ziceau că suntem gemene (lucru care se mai întâmplă și în ziua de azi). Acest aspect, însă, nu ne-a deranjat niciodată. Dimpotrivă, ne-a făcut să fim mai unite și mai apropiate.

Fiecare o vede pe Oana într-un fel anume, dar - pentru mine - Oana este sora mea, confidenta mea și sfetnicul meu, este o persoană importantă în viața mea. Am pierdut multe ore stând noaptea în pat și vorbind despre tot ce se întâmplă în viețile noastre. Tot timpul m-a sfătuit cum să procedez ca să fie bine, m-a ajutat când am avut nevoie încă din copilărie, când mă ajuta la teme ca să termin mai repede și să putem merge la joacă împreună.

Nu povestesc nimic de boacănele din copilărie, pentru că, de obicei, eu eram “capul răutăților” și nu este un articol despre mine.

Când a apărut Costel în viața ei, m-am bucurat enorm de mult pentru ea. Costel a fost răspunsul la rugăciunile mele ca Oana să fie la fel de fericită ca mine, să plutească pe norii dragostei într-un fel sau altul, alături de mine, să trăim și să împărțim și această etapă a vieții.

Mă bucur enorm de mult pentru voi, deși m-ați lăsat fără domnișoară de onoare.

Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă călăuzească pașii în această călătorie în doi!

P.S. Te iubesc, “Z” sister!

FRIENDS

Ela Vulpe

Eram la Pașcani, acasă la mine, într-o scurtă vizită, înainte să ajungem la cununia civilă a lui Cătălin și a Chiarei. Costel discuta cu Anca (sora mea cea mai mică, care avea 13-14 ani

pe atunci) și SURPRIZĂ!... o văd plângând. Intuiesc că a fost rău cu ea, însă surprizele se țin lanț. Ea plângea pentru că în urmă cu o lună îi tusesem prea scurt bretonul... de necrezut, căci uitasem de incident și găsisem chiar soluții compensatorii. Așa este Costel... înzestrat cu o capacitate deosebită de a descoperi exact ce te frământă.

Eram în satul Voinești mai mulți studenți din Neemia, cu dorința de a câștiga niște bănuți, completând sondaje de opinie pentru campania electorală. Ne-am împărțit pe echipe și-am început treaba. Eu abia făceam față, oamenii nu aveau sonerie la poartă, trebuia să strig, vocea mea suavă nu răzbătea până în casele oamenilor, trecătorii curioși săreau să mă ajute... mă

Îmbrățișări de departe

O mare responsabilitate în viață este aceea de a da un nume "muntelui" de lângă noi... acelu munte care, atunci când îți apare înaintea, face timpul să se oprească;

... acelu munte care te ascultă, îți împărtășește problemele, deschide văile și îți oferă spațiu pentru a crește;

... acelu munte care adună bucățelele și formează un întreg, în suferință;

... acelu munte care surăde la orice succes și bucurie din viața ta;

... muntelui care merge cu tine o bucată de drum... sau pe tot traseul.

O mare responsabilitate în viață este să dăm un nume muntelui de lângă noi... numele de prieten...

... deoarece un prieten clădește o lume în interiorul nostru, o lume nouă, unică, cu bucățele de amintiri, situații, experiențe, lecții, trăiri și emoții

... deoarece acel munte prieten lasă întotdeauna ceva din el și întotdeauna poartă ceva din tine.

Și pentru toate acestea, și nu numai, eu sunt atât de fericită ca tu ești un munte ce poartă un nume în viața mea.

Și pentru toate acestea, și nu numai, vă doresc, fie - Costel - și Oanei, doar momente fericite - momente din acelea

jenam atât de tare și cu- chiu-cu-vai reușeam să îmi fac norma. Când s-a inserat, ne-am întânit cu toții și ce-mi aud urechile? Costel nu numai că își completase sondajele mult mai repede decât mine, dar era foarte vesel, tonic și fusese ospătat de primar. Însă așa este Costel: fără inhibiții, plin de curaj, prietenos, adaptat perfect la situație, transformând datoria în plăcere și cu o poftă de viață imensă!

Eram plecată în vacanță cu prietenele, în vara aceasta, când am aflat vestea cea frumoasă despre Costel și Oana. Așteptam cu nerăbdare să revin în Iași, să ieșim în oraș, să-i văd împreună. Și l-am găsit pe Costel foarte fericit: iubind-o, admirând-o, adorând-o pe OANA.

Dragi miri,
urarea mea este
ca dragostea
voastră să fie
contagioasă
pentru toți
prieteni voștri!

Uriana Decolli

simple cu iz de iubire, momente în care timpul atârână deasupra norilor, momente azurii...

Și pentru toate acestea, și nu numai, mă bucur alături de voi!

Casa de piatră, Oana și Costel! Domnul să vă binecuvânteze!

Fie ca zâmbetul cu care ne întâmpină în secretariat să lumineze neîncetat chipul Oanei și bucuria din spatele lui să domnească în noul cămin.

„Domnul să te binecuvânteze și să te păzească! Domnul să facă să lumineze fața Lui peste tine și să Se îndure de tine! Domnul să-Și înalțe fața peste tine și să-ți dea pacea!” (Numeri 6: 24-26)

Cu cele mai bune urări,

Raluca Ștefania Pelin

Oana sau binecuvântarea Domnului

Rebeca Lucaci

Când cineva rostește numele "Oana", gândul meu imediat face asocierea cu Oana Zbângu, prietenă dragă încă din anii adolescenței.

Oana este un nume de origine ebraică, un derivat de la *yochana*, care înseamnă exact ce este Oana pentru mine și ceea ce va fi pentru Costel – *binecuvântarea Domnului*.

Ne cunoaștem din timpul liceului și suntem tare bune prietene. Oana e o persoană discretă, delicată, o prezență suavă! Nu poți să nu fii încurajat de zâmbetul cald, de privirea prietenoasă și de vorbele mereu pline de îmbărbătare! Nu poți să nu remarci la Oana cât este de organizată, de corectă și credincioasă înaintea lui Dumnezeu!

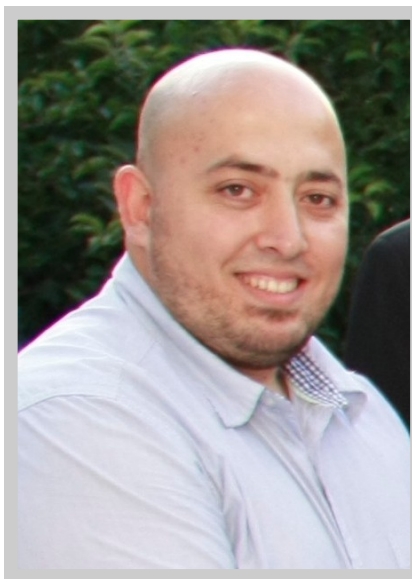
Uitându-mă în urmă, îmi dau seama că am fost parte la sărbătoarea atunci când Oana și-a declarat public dragostea față de Domnul Isus, iar acum sunt parte la cea mai frumoasă declarație de dragoste pe care Oana o poate face pe lumea aceasta. Oana declară azi în fața tuturor și, mai ales, în fața tronului Creatorului, că îl iubește pe Costel și că va pași împreună cu el pe un drum al credinței și slujirii marelui Rege.

Inima mea e plină de bucurie și cu greu îmi pot stăpâni lacrimile, gândindu-mă la onoarea pe care o am de a fi alături de buna mea prietenă, care azi pășeste într-o nouă aventură a credinței. Doar că, de acum, nu va mai fi singură, ci îl va avea alături pe Costel, iubitul inimii ei.

Oana, fie ca într-adevăr să fii binecuvântarea Domnului peste casa voastră, să aduci parfum de cer în orice clipă a trăirii împreună, fie că vor fi încercări, eșecuri sau biruințe!

Costel

Ramona Kienast-Ionașcu și Familia

Costel... primele amintiri pe care le am despre el provin chiar din fragezii ani ai copilăriei. Un băiețel puternic și bătuș (-), de care mai bine știi să te ferești, că nu cumva să îl superi cu ceva (-). Greu mi-aș fi închipuit eu atunci, că în anii ce vor urma, îmi va deveni un prieten așa de valoros!

În anii adolescenței, plini de vise și speranțe, de of-uri și griji, neînțelegi de adulții lumii noastre, am înțeles cu toții destul de repede că avem

nevoie de companioni de drum, supuși la aceeași soartă... să ne povestim visurile, necazurile, să ne simțim înțelegi și să ne bucurăm împreună de fiecare moment de "libertate". Unul dintre aceste locuri l-a ocupat, pentru mine, Costel.

Era aproape singurul care părea a fi tot timpul plin de veselie, de optimism și voie bună. Nimic nu-i putea sta în cale, nimic nu-l înfricoșa... Era primul la năzbâtii și la distracții și primul pe care puteai conta la necaz. Era plin de visuri și plin de încredere că Dumnezeu se va îngriji de ele. Am admirat întotdeauna puterea lui de a încredința Domnului planurile lui și de a avea toată siguranța că El se va îngriji de ele, până în cel

mai mic detaliu.

Cu doi ani în urmă, am avut marea bucurie de a petrece, cu toată familia, câteva zile de concediu la ski, alături de Costel. Nu am să uit niciodată curajul și voința lui pe pârtiile de ski din Elveția. Neînfricoșat și plin de voie bună, fără a se îndoi vreodată de talentele lui, și-a croit drumul, mai întâi printre copii, pe pârtiile de începători, pentru ca apoi să sfârșească, în scurt timp, pe pârtiile skiorilor profesioniști.

În același fel, nu a încetat niciodată să creadă că Domnul are deja pregătită pentru el o soție minunată. Și neîndoindu-se de "talentele" lui, și-a croit drumul spre Oana, pentru că la sfârșit, alături de ea, umplut de dragoste și bucurie, să se poată considera cel mai norocos bărbat din lume. Acesta e Costel pe care îl cunosc eu și căruia îi dorim din suflet ani mulți și fericiri în Domnul, alături de minunata lui soție!

Fie ca bucuria și optimismul tău să umple, în continuare, inimile celor din jurul tău și să te țină tare pe cale, până la adânci bătrâneți!"

SOFICA VANA

"Nu există priveliște văzută din vârful muntelui decât dacă o vei fi făurit-o prin greutatea urcușului tău!"

Eu vă doresc doar să URCAȚI sănătoși, voioși, cu bucurii și satisfacții, împliniri și realizări! Să iubiți! Să fiți iubiți!

Protectorul

Oana Țonea

Când mă gândesc la Costel, îmi revin în memorie cuvintele rostite de Dana, sora lui, în perioadele mai dificile, de neajunsuri și frământări: "Dacă e Costel acasă, sunt mai liniștită... îmi dă pace, știu că el poartă de grijă."

Poate cuvintele nu erau exact acestea, însă privind în urmă la anii de prietenie, pot vedea cum spusele ei au fost adevărate în viața lui Costel, prin grija și protecția față de sora sa.

Prin darul pus în el de Domnul, prin ceea ce a ales să prețuiască în inima lui și să întrerupez, Costel poate aduce pace și siguranță în viața celor pe care îi iubește. Iar pacea, odihna inimii, siguranța, se dovedesc a fi de mare preț pentru sufletul unei femei.

De aceea mă bucur pentru Oana, pentru cea pe care Domnul i-a dăruit-o, căci prin ceea ce El a așezat în Costel, sufletul ei poate vedea ceva din inima specială a lui Dumnezeu: o inimă protectoare, responsabilă, care te îndeamnă să alungi grijile și să te odihnești în iubirea ce ți-o poartă, o inimă în care te poți încrede.

Doar El este izvorul a tot ce este bun și frumos, El - Cel care iubește în mod desăvârșit și este demn de toată încrederea.

De aceea, urarea mea pentru voi e să vă păstrați strâns lipiți de Domnul vostru, ca primind și învățând de la El, să puteți

revărsa unul spre celălalt doar binecuvântări, zi de zi, până ce-I veți vedea fața.

Și ce zidiți între voi să lăsați să curgă spre Biserica Lui, să luptați spre a o înfățișa înaintea Lui desăvârșită, fără pată.

Cu bucurie pentru bucuria voastră,
Oana Țonea

Proporții, procente și urări

Iulian Dominte

Nici nu știu de unde să încep să vă povestesc așa că voi începe cu începutul.

Tăcută, stilată și inteligentă, Oana m-a făcut să îmi dau seama că am de a face cu o persoană mai matură decât mine, eu fiind mai glumeț de felul meu.

La grupul de casă Betel am perceput-o ca pe o persoană mai rece, la început, probabil din cauza faptului că era mai focalizată pe studiu decât mine. Dar apoi, slujind împreună la S.L.I.M., am putut găsi în ea un prieten adevărat, de la care am învățat că seriozitatea în slujire este foarte importantă, alături de punctualitate.

Duminică dimineața, în proporție de 90%, ajungea înaintea mea la postul de lucru, făcând excepție acel 10% care se întâmplă atunci când uitam să îmi dau ceasul înapoi cu o oră sau nu reușeam să ajung deloc (se mai întâmplă).

În schimbul tuturor lecțiilor pe care ea mi le-a oferit, am avut ocazia să pot oferi și eu, la rândul meu, puține lecții de șofat, ajutând și eu puțin la obținerea permisului de conducere auto al Oanei, care a modificat procentajul 90% (Oana prima la postul de lucru) în 99%. Probabil că vă întrebați dacă nu se supără niciodată pe mine. Ei bine, nu ... pentru că pe

lângă punctualitate, Oana are o inimă bună și îngăduitoare, care a ajutat-o să mă ierte cu ușurință, de fiecare dată.

Așa că, dragul meu mire, felicitări pentru ajutorul potrivit, primit de la Domnul, sub formă de diamant neprețuit - Oana!

Domnul să vă binecuvânteze în decizia luată și împreună să străluciți spre slava Lui.

Îmi aduc aminte de Oana, când era mică, de parcă ar fi fost ieri. Era adusă împreună cu surorile ei la mămica, atunci când părinții lor erau la muncă. De îndată ce intra în casă, lua mătura și începea să măture prin toată casa. Asta era ocupația ei, jocul ei preferat, văzându-i-se încă de mică calitățile de gospodină. Era tăcută, nu vorbea prea mult, era cuminte, spre deosebire de celelalte două surori ale ei.

Timpul a trecut și acum o văd pe Oana într-o altă postură, dar cu aceleași trăsături.

Fie ca Domnul să o călăuzească pe drumul pe care îl va începe alături de Costel. Pacea Domnului Isus Hristos să fie cu ei tot timpul. Amin!

Cristi Benchea

O nouă aventură

Iosif Grăjdeanu

De Costel mă leagă două dintre cele mai fericite perioade din viața mea, copilăria și, respectiv, adolescența. Dacă în copilărie interacțiunile noastre au constat mai mult în ciocniri și lupte, pentru că băieții au de multe ori nevoie de un adversar prin care să se autodefinească, în adolescență am devenit frați în credință și prieteni de încredere.

Imi aduc aminte cu multă bucurie serile de studiu

biblic, de părtășie, dar și de aventuri în călătorii, excursii sau simple ieșiri la un suc, multe nopți de mers cu colindul

și de revelioane.

M-am simțit întotdeauna bine cu el, o persoană săritoare, care răspundea de minune ideilor mele, discuțiile cu el fiind mereu antrenante, amuzante și sincere.

Acum, că se însoară, nu pot să-i spun decât că o femeie specială în viața noastră, a bărbaților în general, nu este altceva decât un dar de la Dumnezeu, un mijloc prin care Dumnezeu ni se arată, ne vorbește. Totuși nu trebuie să ajungem să iubim mai mult cadoul decât Persoana care ne-a făcut cadoul respectiv.

Sunt încredințat că, întotdeauna, Costel va privi către Cel Care este bucuria și împlinirea noastră.

Îți doresc multe satisfacții în aventura în care ai pornit, alături de soția ta! Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Aminitiri din copilărie

Ines Stoica

Ce pot să spun pentru început? Ce onoare de a scrie!!

Îmi aduc aminte când am întâlnit-o prima oară pe Oana. Era într-o seară de mai, la umbra unui cireș, vântu-i adia ușor prin plete... eh, ce momente! glumesc!

Și acum să scriem despre Oana pe care o stiu de-o viață, de când am făcut ochi și am început să realizez ce înseamnă verișor și care sunt aceia. Am copilărit puțin cu "dumneaei", ne întâlneam de cele mai multe ori la bunica noastră și atât ne trebuia, râdeam într-una... ne treceau prin cap tot felul de copilării și [năzbătii](#). M-am înțeles foarte bine cu Oana și cu surorile ei și încă mă înțeleg.

Imi aduc aminte duminicile în care ne întâlneam la biserică și plângeam că vreau la fete acasă. Bineînțeles, reușeam să-i conving pe ai mei să mă lase, numai că, nu știu cum se făcea, odată ajunsă acolo, plecam după câteva zile:))... Vedeți? Chiar mă înțelegeam foarte bine cu ele. De fiecare dată când trebuia să mergem la bunici, ne pregăteam noi acasă o coregrafie și făceam tot felul de scheme, însă când ajungeam acolo și ne deschidea ușa bunica, ne trecea:D.

Oana este o persoană foarte comică, când

mă întâlnesc cu ea este imposibil să nu râd câteva minute bune, dar este și foarte serioasă atunci când trebuie și foarte conștiincioasă.

Mă bucur foarte mult că și-a păstrat încrederea în Dumnezeu și a fost foarte răbdătoare, deoarece știa că El îi cunoaște inima, știa exact ce-i trebuie și era sigură că îi va da.

A venit acel moment și aș vrea ca să îi rog să îl ia pe Dumnezeu de mână pe drumul ce au hotărât să-l urmeze. Să fie tari în orice încercări și greutăți, să fie mereu cu zâmbetul pe buze și să se bucure de darul cel mai prețios, DRAGOSTEA.:)

Amintiri

Cu nostalgie îmi aduc aminte de anii de facultate cum, la sfârșitul zilei de cursuri și studiu, ne întâlneam câteodată mai mulți tineri din biserica Neemia, printre care și mirele nostru de azi, Costel Stefan, la un suc. Îmi aduc aminte excursiile pe munte sau serbările zilelor de naștere, acestea erau momente în care am ajuns să ne cunoaștem destul de bine.

Desele discuții și opinii mai serioase, spirituale, legau și mai bine acest grup de prieteni.

Surpriza pe care am avut-o, când m-au condus la plecarea mea în Italia, pentru studii, a fost cel mai emoționant moment, iar albumul de fotografii cu cele mai speciale momente petrecute împreună, pe care l-am primit, a rămas una dintre cele mai frumoase amintiri.

Costel era prezent la fiecare întâlnire de genul ăsta, iar când se întâmpla să nu ajungă, ne lipsea la toți (nu știu dacă nu cumva din cauză că era printre puținii din grup ce aveau mașină și, deci, ne putea conduce acasă dacă se făcea târziu...)).

Cu fratele și prietenul Costel era imposibil să nu poți vorbi despre aproape orice, fiind o persoană deosebit de sensibilă și atentă la nevoile celorlalți, dar și cel mai curios, mai rău

decât o fată ... știa aproape tot ce se întâmplă, înaintea multora.

Deci, vestea că acest Costel se însoară a fost o surpriză... și nu prea, pentru că aceste calități nu puteau să nu cucerească fata potrivită lui, Oana.

Costel și Oana, Dumnezeu să vă binecuvânteze în viața împreună, pe care o aveți înaintea. El să vă fie desfătarea și tăria în toate momentele.

Vă îmbrățișez și abia aștept, când voi veni în Iași, să cunosc noua familie Ștefan.

Cu dragoste, Ianina Pușcașu.

Ianina Pușcașu

Dragostea

Cerasela Profiri

O știu pe Oana de multă vreme, însă o cunosc de când a început să lucreze la școală. Dincolo de zâmbetul pe care îl are în vreme bună și mai puțin bună, dincolo de masca cu care fiecare ieșim în lume, se găsește un suflet plin de sensibilitate, dragoste, credincioșie, creativitate, voie bună, o inimă mulțumitoare, seriozitate, bunătate, blândețe.

Am organizat petreceri surpriză, mai multe *bridal shower* pentru prietenele noastre, am plâns și râs, am visat cu ochii deschiși și închiși, însă cel mai mult cred că ne-a apropiat Dumnezeu și dorința fiecăreia dintre noi de a se lipi de Dumnezeu.

La *bridal shower* te-am asociat cu Rut. A ales, s-ar zice nebunește, să plece într-o țară străină, cu o femeie ce nu îi era mama, însă în care a găsit credința în Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov. A preferat să își lase familia, trecutul și să creadă în promisiunile Dumnezeului soacrei ei.

Același lucru l-am văzut în relația ta cu Costel. Ai decis să îți lași trecutul, familia și să pleci într-o călătorie numită "viața de căsătorie", alături de un bărbat care nu îți este rudă, însă cu care vei împărți totul. Amândoi ați decis să credeți promisiunile lui Dumnezeu pentru voi, să Îl faceți parte din viitorul vostru împreună, să Îi faceți casa în casa voastră, Tatăl copiilor voștri așa cum este și Tatăl vostru ...

Te știu destul de cerebrală și deși îl știu pe Costel, nu pot să spun că îl cunosc. Însă cred că el este răspunsul rugăciunilor tale. Este cel pe care Domnul l-a pregătit, cizelat, modelat, crescut pentru tine.

Am învățat de la Elisabeth Elliot un sfat: "Nu uita, te vei căsători cu un bărbat, nu cu o femeie." Și ea continua să îi dea sfaturi fiicei ei, la vârsta când aceasta se căsătorea: va mânca mai mult decât tine, va împărștia apă mai multă decât tine peste tot, va mirosi diferit de tine, va face mai mult zgomot decât tine în somn și nu numai ... și multe altele. Însă va fi acolo pentru tine să care sacosele pe care tu nu le poți ridica, va deschide ușa când ție îți tremură măduva în tine de frică, se va ruga cu tine și pentru tine, te va mângâia așa cum numai el știe să o facă, va învăța să te cunoască cum nici tu nu te știi, își va lipi inima de tine și tu ți-o vei lipi de el.

Sfaturi despre căsătorie nu știu să îți dau și asta din motive obiective, însă ce pot să îți spun e următorul lucru: lipește-ți inima de Domnul, ascultă de ceea ce spune El în Cuvântul Său, ia Biblia și roagă-te. Uneori, munții se mută ca răspuns la rugăciuni.

Happily Ever After? - Piece of cake!

Irina & Bogdan

Sau mai pe românește: A trăi fericiți până la adânci bătrâneți? – Floare la ureche!

Parcă varianta în limba engleză îmi place, totuși, mai mult. Acel *ever after* mă poartă cu gândul mult mai departe de “adâncile bătrâneți”, spre fericirea deplină alături de Mirele nostru iubit, în veșnicie.

Dar revenind la zilele noastre, de câte ori nu am auzit în jurul nostru vorbe de genul: „Cutărică s-a căsătorit! Vai, s-a nenorocit pe viață! N-a avut ce face!” sau câți nu își jură dragoste veșnică și apoi divorțează după 2-3 ani când, conform unei teorii, dragostea *dispare*.

Dar oare chiar așa să fie? Cine Îl cunoaște pe Hristos știe că dragostea nu este un simplu sentiment, schimbător de la o zi la alta, ci o alegere de zi cu zi, un mod de viață. Și știe asta pentru că Hristos – Cel care *este* dragoste – îi dă puterea să ia decizia în fiecare zi și s-o ducă până la capăt.

Dragii noștri, Oana & Costel, ne bucurăm și noi astăzi alături de voi, de faptul că o poveste de iubire a dat naștere altei povești de iubire☺. Iar ceea ce ne dorim din toată inima pentru voi și ne rugăm este ca să-L alegeți pe Cel ce *este* dragoste în fiecare zi a vieții voastre și El să fie centrul universului în care pașiți astăzi împreună.

Fie ca Dumnezeu să toarne belșug de binecuvântări peste voi și să nu uitați că, numai ÎN Hristos, acel *ever after* capătă valoare.

Cu toată dragostea,
Irina & Bogdan

Pas în trei

Iuliana Benchea

Stiu că nu sunteți superstițioși (cel puțin, pot afirma acest lucru în cazul Oanei). Dar nu strică, în anumite situații, să credeți în puterea unui număr,

ca de exemplu, acum.

Faceți un legământ înaintea lui Dumnezeu și înaintea lumii, iar acest legământ stă sub semnul cifrei trei. Poate sună ca-n basmele cu Făt-Frumos, dar reflectă un adevăr, o bucurie, o binecuvântare și-n același timp o responsabilitate.

Cu alte cuvinte, legământul se face în trei: Oana, Costel și Domnul Universului și asta pentru că “funia împletită în trei nu se rupe ușor” (Eclesiastul 4:12).

Vă îndemn, deci, să împlețiți dragostea, pacea, răbdarea, bucuria, suferința, îndoiala fiecăruia dintre voi și toate celelalte elemente ale vieții voastre de căsnicie, cu dragostea, pacea, răbdarea, bucuria și celelalte attribute ale Domnului. Astfel, luând în considerare proporțiile, binecuvântările vi se vor ridica la puterea a treia.

Cu mult drag, Iuliana Benchea

De la un "înger păzitor"

Ai crescut, micuța mea ...

Nu voi putea uita niciodată că am făcut parte (deși pentru o perioadă scurtă de timp) din viața ta, dându-ți protecție și făcându-te să zâmbești de fiecare dată când mă vedeai.

Mă bucură faptul că ți-am putut fi "înger păzitor" în momentele cele mai senine ale copilăriei tale.

Acum nu mai sunt eu cea care poate să-ți dea protecție și seninătate, dar îți pot ura să ai parte de tot ceea ce te poate face fericită, protejată, senină și împlinită.

Vă doresc binecuvântare veșnică și fericire eternă!

Cu drag, a ta **mătușică, Gabi!**

Prietenei mele, Oana...

Alex Ursache

Scriu aceste cuvinte pentru prietena mea dragă, Oana.

Îți doresc din toată inima să-ți găsești locul în această lume plină de nori și furtuni, iar locul tău să fie alături de Domnul.

Îți doresc să vezi cel mai mare ocean, să-i simți valurile și să realizezi că Domnul le-a creat, îți doresc să vezi cel mai înalt munte, să simți vântul și să vezi că tot Domnul le-a creat.

Îți doresc să te ridici dincolo de orice lucru și să vezi Mâna Celui ce te-a creat.

Tatăl de Sus să-ți dea înțelepciune și pricepere să vezi voia și planul Lui.

Îți doresc din toată inima ca viața ta să fie un cântec de dragoste, un cântec pentru Domnul.

Îți urez casă de piatră și, dincolo de toate, o căsnicie clădită pe stânca Domnului, plină de dragoste, blândețe și neprihănire.

Ne bucurăm foarte mult că a sosit clipa în care te-ai hotărât să-ți întemeiezi o familie!

Noi te-am îndrăgit din prima clipă în care ai trecut pragul casei noastre și vei rămâne același Costel, fratele Dănuței de la Focșani.

Ne bucurăm foarte mult că a sosit clipa în care te-ai hotărât să-ți întemeiezi o familie!

Noi te-am îndrăgit din prima clipă în care ai trecut pragul casei noastre și vei rămâne același Costel, fratele Dănuței de la Focșani.

De aceea, suntem alături de voi, cu gândul, în această zi în care v-ați hotărât să vă uniți destinele și vă transmitem, din toată inima, cele mai sincere urări de fericire.

Să vă iubiți și să vă respectați mereu ca în această zi minunată!

Domnul să fie în fiecare zi alături de voi și să vă călăuzească fiecare pas, până la adânci bătrâneți!

CASĂ DE PIATRĂ!

Traian și Adriana Clim

Binecuvântați

Brândușa Chelariu

Pe Oana o cunosc de câțiva ani și, de fiecare dată când intru pe ușa școlii și-i văd chipul zâmbitor, simt că mă luminează și eu. E o fată delicată, cu mult bun simț și de o discreție rară. E, de asemenea, elegantă, fără ostentație... O remarcă de îndată pentru că zâmbește frumos, e de ajutor și de încredere...

Lucrurile acestea cred că le-a observat, la un moment dat, și Costel, logodnicul, și îl felicit pentru acest lucru. Cred că sunt doi oameni care se potrivesc, se iubesc și-și vor încredința viețile în mâna Domnului, cu toată convingerea că vor avea o căsătorie binecuvântată!

Eu, ca prietenă a Oanei, și ca viitoare prietenă a acestei familii minunate, îi îmbrățișez cu drag și le doresc să fie un cuplu - model de bună înțelegere și de credință!

Casă de piatră, ani mulți cu sănătate, copii frumoși și sănătoși și prosperitate în casă, dragă tânără familie!

Cu multă încredere în viitorul vostru,
Brândușa Chelariu

Fata fără nume

Mihai Zbângu - Tata

Când s-a născut Oana, nu ne hotărâsem ce nume să-i punem. Dimineața, mergând îngândurat spre starea civilă, pentru a-i scoate certificatul de naștere, mă tot gândeam ce nume să îi zic doamnei să treacă în certificat. Cum mergeam, îmi vine în minte replica actorului care îl interpreta pe Ștefan cel Mare, din piesa de teatru *Mușatinii*: „Oana, un pahar de apă!”. În acel moment mi-am zis: „Am și eu o Oana!”. Și acesta i-a fost numele.

Dragii mei Oana și Costel,

Știu că astăzi este cea mai fericită zi din viața voastră. Este ziua în care două inimi devin un întreg. De astăzi, veți păși împreună în viața plină cu bucurii și momente de fericire, dar vor fi clipe de neajuns, de supărare pe care le veți trece mai ușor în doi.

Vă doresc să fiți credincioși, să vă iubiți, să vă respectați unul pe celălalt și să vă construiți casa pe stâncă!

Eugenia Zbângu - Mama

“Pacificatorul”

Cristina Irimia - sora

Nu vă pot spune ce emoții mă încercă când scriu aceste rânduri despre sora mea, Oana. Ce vă pot spune despre Oana? Multe, foarte multe, cam câte s-au adunat în 28 de ani, ani în care am crescut și evoluat împreună. Îmi este greu să îi fac o „caracterizare” în doar câteva cuvinte, pentru că sunt multe de spus, dar voi încerca.

De când ne știm, noi, împreună cu Eliza, sora noastră mai mică, am fost „cei trei mușchetari” cu binecunoscutul motto, ce-i drept, puțin schimbat: „toate pentru una și una pentru toate!” și mă bucur că acest lucru nu s-a schimbat o dată cu trecerea anilor. Oana a fost și este „pacificatorul” dintre mine și Eliza, ea aplanează conflictele, pentru că Liz și eu suntem firi mai vulcanice, iar ea este cea mai echilibrată dintre noi.

Oana este persoana mereu atentă la nevoile celui de lângă ea, este genul de persoană care, dacă îi ceri ajutorul, lasă toate problemele personale și te ajută necondiționat, cu tot ce îi stă în puteri. Acest lucru este probat atât de cei din familie, prieteni, cât și persoane din biserică.

Pentru mine, Oana nu este doar sora mea, ci și sfetnicul meu, ajutorul meu și multe altele pe care nu le pot scrie în cuvinte, dar pe care ea le știe și le simte. Știu că nu i-am spus de multe ori că o iubesc, dar profit de această ocazie să-i spun că o iubesc și că înseamnă mult pentru mine. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a dăruit-o în viața mea și mă rog ca, alături de Costel, să-și găsească fericirea și dragostea pe care o merită!

VIOLETA TOIA

Timpul trece și nu mai suntem copiii care eram odată. Asta văd și în Costel, pe care îl cunosc din copilărie iar astăzi asistăm la marea sărbătoare a vieții lui - ziua nunții. Văd în viața lui multe binecuvântări, iar Oana cred că încununează tabloul.

Costel ne-a dovedit tuturor că știe să aprecieze lucrurile prețioase și nu pierde vremea, astfel încât, atunci când a zărit-o pe Oana, și-a dat tot interesul să o cucerească. Felicitări pentru alegerea făcută. Oana este o fată foarte specială!

În această nouă aventură a trăirii vieții în doi, vă doresc ca iubirea de Dumnezeu și de oameni să primeze și să trăiți mereu pentru inima Lui. Fie ca împreună să creșteți în cunoașterea Lui și prin viața voastră să fiți glasul care îl cheamă tot mai repede pe Mântuitorul.

Felicitări, Costel și Oana! Să fiți fericiți!!!!

Nana

Eu o cunosc pe Oana de aproape 11 ani. Ce pot spune despre ea este că, de la început, am avut o relație deosebită cu ea. Dintotdeauna ne-am înțeles și ne-am ajutat necondiționat. Întotdeauna am admirat la ea dragostea pe care o are pentru copii. Mereu se înțelege cu ei, știe ce să le spună, cum să se joace cu ei, astfel încât toți să fie topiți după ea. Așa s-a întâmplat și cu fiica mea, Bianca, care acum are 2 ani și 3 luni.

Încă dinainte de-a se naște, Oana i-a cumpărat hăinuțe și jucării. După ce s-a născut, pot spune că a devenit o a doua mamă pentru ea. Era mai tot timpul prezentă lângă ea, gata să o schimbe, gata să-i pregătească biberonul, să o scoată la plimbare, să se joace cu ea.

Aceste atenții ale ei îi sunt acum răsplătite de Bianca, care tot timpul întreabă de „Nana”, îi zâmbește, o pupă, îi spune mereu „I love you” sau „bebec”, ceea ce în limba ei înseamnă „Te iubesc”. În ziua de 10.11.2011, după ce s-au întors de la starea civilă, Bianca i-a făcut un cadou ... pentru prima dată, a renunțat la „Nana” și i-a spus „Oana”.

Așa este Oana, mereu zâmbitoare, cu o vorbă bună pregătită pentru fiecare, cu o încurajare pentru clipele grele ale vieții și așa îi doresc să rămână. Îi doresc tot binele din lume și multă dragoste și înțelegere, alături de Costel.

Casă de piatră și să vă dea Dumnezeu multe binecuvântări!

Ionuț Irimia - cumnatul

AMALIA & GABRIEL GEORGESCU

În perioada liceului, eu și Oana eram cele mai înalte fete din clasă. Și acum cred că am rămas tot așa! :)

La anul, când ne vom întâlni după 10 ani de la absolvirea liceului, o să ne măsurăm din nou! Nu-i așa, Oana? :)

Ce le dorim mirilor? Fiecare zi să fie o bucurie pentru voi, să vă doriți să stați împreună cât mai mult timp, să vă facă plăcere diminetile în care să vă rugați cât mai mult, serile în care să povestiți până târziu în noapte și în timpul zilei să vă fie dor unul de celălalt ca și cum nu v-ați fi văzut de o săptămână sau poate mai mult.:)

Ne bucurăm atât de mult pentru modul în care Domnul v-a adus împreună și abia așteptam să fim uimiți și încurajați de modul în care El vă va folosi zi de zi pentru a binecuvânta și încuraja pe cei din jur.

NU încetați niciodată să credeți că Domnul este cel mai bun prieten și ocrotitor al familiei voastre!

Cu drag,
Amalia & Gabriel Georgescu

Binecuvântat fii, Doamne!

Dorel & Raluca & Ilinca Apostu

Mulțumim, Doamne, pentru frumusețea planului Tău, ca „omul să nu fie singur”.

Mulțumim pentru sensibilitatea pe care ai pus-o în fiecare om și care se activează într-un mod special atunci când simte apropierea partenerului care-i va fi alături toată viața.

Mulțumim pentru strălucirea sărbătorii în care cei doi își rostesc sincere și calde jurăminte.

Mulțumim pentru miracolul descoperirilor pe care Tu le dai când aceștia doi devin una.

Ce momente sublime!

Cum să nu tresalți de bucurie când vezi zâmbetul cald al Oanei? Cum să rămâi indiferent la bucuria plină de emoție de pe chipul lui Costel? Totul este desprins din povestea de dragoste pe care a scris-o Dumnezeu pentru ei.

Dragii noștri Costel și Oana, „povestea merge mai departe” și, bizuindu-ne pe dovezile pline de credincioșie risipite de Domnul nostru, știm deja că El vă pregătește pagini pline de frumusețe, cu iz de dumnezeire, pentru că a promis că va fi cu voi!

„Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacurilor!”

De aceea, nu putem decât să vă încurajăm să îndrăzniți a scrie împreună cu Dumnezeu o nemaipomenită poveste de iubire, o poveste nemuritoare!

Și așa cum Îl cunoaștem, Dumnezeu nu poate să scrie povești cu final trist, iar ceea ce vrem să vă urăm noi este să rămâneți în minunata poveste pe care a scris-o Dumnezeu pentru voi.

Cu drag, nașii,

Dorel & Raluca & Ilinca Apostu

Prietenul meu

Raluca Pleșu

Bucuria de a-ți fi alături la acest nou drum al legământului iubirii, mă face să-mi amintesc de prietenia noastră, prietenie pavată cu amintirile inimii tale mari, plină de entuziasmul de a fi alături și de a sluji. Îmi aduc aminte cu drag de fiecare ieșire la cafea sau la masă, la Mall, duminică, după

biserică, de plimbările și discuțiile lungi și sincere despre modul unic în care Domnul a lucrat în inima ta, fără frică de a-ți recunoaște punctele slabe, despre sfaturile pline de blândețe, despre inocența curiozității tale de a ști tot, de a iscodi fiecare situație, de a analiza și de a înțelege pentru a putea merge mai departe, felul tău de a sluji, de a fi acolo când e nevoie de schimbat un bec, o priză, de reparat o instalație, de a-ți găsi locul în fiecare casă în care pășești, de tabieturile tale haioase, de bucuria de a primi și savura fiecare bomboană, prăjitura dăruită. Toate acestea, fiind amintiri dragi ce le-am adunat, sunt mărturiile ale prieteniei noastre. Acum, dragul meu prieten, în acest punct al vieții, sper că tot ce eu am văzut frumos și am prețuit în tine, să poată înflori alături de cea ce îți va fi soție. Domnul să vă călăuzească și să vă umple sufletul cu bucuria iubirii în doi!

SAMI ȘTEFAN

La patru ani, aveam cea mai tare bicicletă din cartier. Tata mi-a adus-o. Era roșie, cu aripile verde-metalizat și cauciucuri albe. Ulterior, a suferit majore și multiple "îmbunătățiri estetice" (revopsiri), făcute cu pensonul de bărbierit din baie.

Seara am primit-o, iar a doua zi, de dimineață, eram în spatele blocului cu Costel. Nici eu și nici el nu ziceam că o promisem de la "ajutoare" - o aveam de la un prieten din America. M-am suit pe ea. Costel mă ținea de șa, mi-a făcut vânt de pe un delușor și a strigat de undeva, din spate, să dau din pedale... am învățat pe loc!

În ipostaza de frate mai mic al lui Costel am avut parte de multe privilegii. Afară de faptul că toți copiii de pe teren știau cine sunt, aveam "spate": el o încasa întotdeauna înaintea mea și îi obișnuia pe părinți cu ce e mai rău. Am avut un drum foarte, foarte bine bătătorit.

Costel inspiră siguranță. Nu există să ți se facă frică cu el. Nu ezită să îți ofere atenția lui protectivă, dar are o deosebită plăcere să rezolve conflictele pașnic. Costel descurca firele încurcate. Cucerește imediat inima oamenilor și îi convinge că "ne pare rău, dar nu se poate" e relativ. Costel repară tot. Această deprindere a "necesitat" mulți ani de studiu și demontare a multor aparate perfect funcționale.

Costel m-a învățat să merg pe bicicletă, Costel m-a învățat să opresc curentul de la tablou și să repar o priză, Costel m-a învățat să fac primul desen tehnic (pentru tema lui de școală), Costel m-a învățat să fac foarfecă la plecarea de pe loc.

Costel a fost un model al devenirii mele, și pentru asta îi mulțumesc!

Urare

Mia Ștefan

Costel este fratele meu mai mare. Pot spune că e un al-II-lea tătic. Toate lucrurile mai scumpe de care se folosește un tânăr în ziua de azi: telefon, mp4, etc, au fost dăruite de el. Este foarte sufletist, iubitor, vesel, un familist desăvârșit și lista încă mai poate continua...

De foarte mult timp am dorit să fiu domnișoara de onoare la nunta unuia din frații mei sau a surorii mele și iată că a sosit momentul. Când am aflat prima dată de la Costel că are prietenă, am fost foarte bucuroasă... eeee!!!! În sfârșit, sunt domnișoară de onoare!!!

După ce am aflat, primul lucru care l-am făcut a fost să intru pe Facebook, să o caut pe Oana. Am fost surprinsă să văd cine este, deoarece cu 2 săptămâni în urma, tocmai o întrebasem pe sora

mea cine sunt fetele care seamănă așa de mult și dacă sunt surori gemene. Din clipa în care am văzut-o, am plăcut-o foarte mult, iar când am aflat că o să fie soția lui Costel am privit-o că pe o soră.

Îmi este foarte dragă, are un suflet la fel de mare și este foarte frumoasă.

Îmi sunteți foarte dragi, îmi place să vă văd cum radiati de fericire când sunteți împreună. Vă iubesc enorm de mult și aveți un loc special în inima mea.

Spre final...vreau să vă urez o căsnicie plină de iubire, zâmbete și voie bună.

Va pupă și îmbrățișează cu mare drag, surioara voastră mică, Mia

Echipa de redacție

Redactori:

Mihai Ghiurțu,
Dana Lungu,
Oana Bilan,
Irina Beschieriu,
Ioana Boancă,

Irina Andriciu,
Mariana Pricope,
Ada Dumitriu,
Patricia Krișan,
Emil Juverdeanu,
Costel Cozorici,
Ștefan Mihai

Tehnoredactare:

Daniel Bosîncianu,
Silviu Bulgariu,
Bogdan Bosîncianu

Secretar de redacție:

Dana Bulgariu

Echipa de serviciu:

Mihai Ghiurțu – responsabil de număr
Daniel Bosîncianu – tehnoredactor
Irina Beschieriu – corector
Ștefan Mihai – revizor

grauntedemustar@yahoo.com